

Szászi Zoltán

VÍZ FÖLD FÁK ÉG

impressziók vízparti sétányon

1.

minden lekerekítve
a Teremtő vérhólyagjai
vörös sziklák

visszaguruló hullámverés
ujjak közt omló homokcsík
kicsorran felhabzik

korhadék remeg a sellő tetején
tán platánlevél
mint testre tapadt fürdőruha
rajzolatát ezt is
mohón körbeírja a nap

gyorsmentő vijjog
rám dől a szélroham
majd hirtelen csend
apróhalak
szórt kincs
mind mozdulatlan
érmét dobok

2.

a gyógyforráshoz
indul egy szívbeteg
kezében cseppnyi bögre
zsebében cigaretta
csak a doktor úr ne lássa meg
száz lépés után zihálva
beállított szívritmus ketyeg

szabályos
minden az

a szívkörház erkélye is amire
a szigorú szőke nővér lép ki
s még kettő egy barna s egy vörös
nevetnek
senki nem halt ma meg

3.

kiseperve a sétány
gondosan
mintha várná
a szicíliait
sok nyurga platán
haja lobog
mind megnőtt
de a reggel most is ugyanolyan
hiú madártündér
Salvatore

Szeder Katalin

VÁROSOK

Klaipedák és 56-ok

Nagyvárosban születtem,
világháborúban,
sok szépet (de hasznosat
máshol sem) tanultam.

*

Az állami cég apám
testét el se vitte,
összefogtak utcaszám
társaink helyette.

Ládát készítettek,
és telken gödröt ástak,
így temették el, hiszen
szag lett volna másnap.